

tur ad me vacuū: sed faciet quecuq;
volui. & prosperabitur in his ad que
misi illud. Ait dominus omnipotens.

R. Dirigatur oratio mea sicut incensum
in conspectu tuo domine. **V.** Elevatione ma-
nuum mearum sacrificium vespertinum.

C *Secundum Mattheum. xxi.*

In illo tpe. Cū intrasset iesus
hierosolimā: cōmota est vni-
uersa ciuitas dicens. Quis est hic?
Populi autē dicebāt. Hic est iesus pro-
pheta: a nazareth galilee. Et intra-
uit iesus in tēplū dei: et eiciebat om-
nes vendentes & emētes in templo /
et mensas nummulariorum / et ca-
thedras vendētū columbas euer-
tit. Et dixit eis. Scriptū est. Domus
mea domus orationis vocabitur.
Vos autem: fecistis illam speluncā

HOMERI
ILIADOS

T.

LIBER III.

Cum interpretatione Latina
IN USUM STUDIOSÆ
JUVENTUTIS.

Cum Facultate Superiorum.

DILINGÆ,

Formis Academicis

Apud JOANNEM FEDERER.

M. DC. LXIX.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ
Η Γ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ὑπόθεσις.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ περιηλισταμην
Μενέλαον ει, Μονομαχίαν, ἐπὶ τῇ
πῶν ὄλων θαλύσῃ, ὄρκοι γίνοντ' ἐφ' ᾧ ἢ
νικήσαντα, ἢ Ἐλένῳ λαβεῖν, καὶ τὰ ρηί-
ματα αὐτῆς. ἠτήθέντα, ἢ Ἀλέξανδρον ἀ-
φροδίτῃ ἀρπάζει καὶ εἰς πῆν ἴδιον θαλά-
μον ἀπαγαγῆσα, μετακαλεῖται ὑπὸ
τῆ τείχους πλὴν Ἐλένῳ, οἱ δ' ἐ ζυνο-
μιλήσαντες, εἰς ὕπνον
τρέπονται.

ILIADIS HOMERI,
AUT III. COMPOSITIONIS

Argumentum.

ALEXANDRO provocante
Menelaum in Monomachi-
am, induciis omnium iuramen-
ta fiunt: ut qui vinceret, Hele-
nam acciperet & opes ipsius. Vi-
ctum autem Alexandrum Ve-
nus rapit, in proprium cubicu-
lum abducens, accersit à muro
Helenam. Hi autem conversati
infomnum vertuntur.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Γ.

εαψωδία.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ἐλένης οἴοις μόθος
 ῥσιν ἀκοίταις.

ΥΤΑΡ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ'
 ἠγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαυθῆν τ' ἐνοπή
 τ' ἴσαν, ὄρνιδες ὤς.

Νότι πῆρ κλαυθῆν γεράνων πέλει ἐρανόθεν
 ὦρό,

Αἴτ' ἐκείου χερμῶνα φύρον κ' ἀδίσφα-
 τον ἕμβροτον,

Κλαυθῆνταί γε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥο-
 ἄων,

Ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον κ' κῆρα φέρου-
 σαι·

Ἡεῖαι δ' ἄρα ταί γε κακῶς ἔειδα ὦρο-
 φέρονται,

Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῆν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοὶ,
 Εὐθυμῶ μεμαῶτες ἀλιξιμέν ἀλλήλοισιν.

Εὐτ'

ILIADIS HOMERI,

Aut III. Compositio.

G. autem circa Helenam solis prę-
gna est maritis.

T postquam instructi fuerunt
unam cum ducibus ulis sin-
guli,

Troiani quidem cum sonitu
clamoręque incedebant sicut
aves:

Velut clangor gruuum est in aere,

*Quę postquam frigus sugerunt & immen-
sum imbrem,*

Cum clangore hæ volant ad Oceani fluentę,

Viris Pygmaeis cadem & mortem ferentes:

Aerięq; hæ noxium prælium adferunt.

Illi verò ibant cum silencio robur spirantes

Achiui:

In animo parati opem ferre sibi invicem.

Εἴτ' ὄρεθ' κορυφῆσι, Νότθ' κατέχουεν ὀ-
μίχλιν,

Ποιμέσιν ἐπιφίλιον, κλέπτῃ δὲ τε νυκτὸς
αἰείνω,

Τόσσον πῆς τ' ὄπιλῶσσαι ὅσον τ' ὄπι λᾶαν Ἴ-
θσιν (ἀελλῆς

Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ πρᾶσι κονίσαλος ὤρνυτ'
Ερχομένων· μάλα δ' ὤκα δῖε ὤρησσαν πε-
δίοιο. (όντες,

Οἶδ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἱ-
Τρωσὶν μὲν πρῶμαχζεν Ἀλέξανδρος
Προειδῆς,

Παρθαλίῳ ὤμοισιν ἔχων κ' καμπύλα τό-
ξα, (μένα χαλκᾷ

Καὶ ξίφθ'· αὐτὰρ ὁ δούρε δ' ὕω κεκορυθ-
Πᾶλλον, Ἀργείων πρῶκαλίζετο πάντα
αἰεῖσσις

Ἀντίβιον μαχῆσαδζ ἐν αἰνῇ δηιοτήπ.

Τὸν δ' ὡς ἐν ἐνόησεν ἀρηίφιλο Μενέλαος
Ερχόμενον προπάειθεν ὀμίλου μακρᾷ
εἰβῶντα,

Quemadmodum montis cacuminibus Notus
offudit nebulam

Pastoribus nequaquam gratam furi autem
nocte meliorem,

Tantumq; aliquis prospicit quantum lapi-
dem jacit: (turbidus

Sic horum sub pedibus pulvis excitabatur
Adventantium: valdè enim celeriter per-
transibant campum.

Hi autem quum proximi erant inter se ve-
nientes, (divus

Troianorum in prima-acie-erat Alexander
Pellem-Pardi humeris habens, & curvos
arcus, (ferro

Et enses: sed hic hastilia duo acuminata
Vibrans, Græcorum provocabat quosq; opti-
mos

Ut contra se pugnarent gravi pugna.

Hunc postquam animadvertit pugnae Me-
nelaus (entem,

Venientem ante agmen longo-passu gradi-

Ὡς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ὄπῃ ζώματι
κύρσας,

Εὐρών ἢ ἔλαφον κερσὸν ἢ ἀγεμοναῖγα,
Πεινάων· (μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ
ἂν αὐτὸν ζῆοί)

Σβύωνται ταχέως τε κύνες θαλεροί τ' αἰ-
Ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοει-
δέα (ἀλείττω

ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν. φάτο γὰρ πίσασθαι
αὐτίκα δ' ἐξόχρων ζυῦ τεύχεσιν ἄλτο χα-
μάζε. (δῆς

τὸν δ' ὡς ἔν νόησεν Ἀλέξανδρος θεοει-
Εν φερούχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον
ἦτορ.

Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἔχάζετο κῆρ ἀλε-
είνων. ἀπέστη

Ὡς δ' ὄτε τις τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορος
οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμῳ ἔλαβε
γῆα, (ρειάς.

Ἀψ τ' ἀνεχώρησεν, ὃ χροὸς τέ μιν εἶλε πα-
Ὡσαυτίς καθ' ὄμιλον ἔδυσ τρώων ἀγερω-
χων Δείσας

Sicut leo gavisus est qui magnum corpus in-
ciderit, (strem capram,

Inveniens vel cervum cornutum, vel sylve-
Famescens (valde etenim devorat, etiam si
ipsum

Agitent veloces canes florentesq; juvenes)
Sic gavisus est Menelaus Alexandrū diuinitū
Oculis conspicatus, sperabat enim ulturum se
eum qui in se peccaverat.

Statim itaque de curru cum armis defiliit
ad-terram, (xander diuinus

Illum igitur postquam animadvertit Ale-
In prima-acie apparentem, percussus est cha-
ro corde: (tem evitans

Retrò itaq; sociorum in agmen recessit, mor-
Sicut autem cum quis serpente[m] conspicia-
tus, resiliens fugit (membra,

Montes in saltibus, tremorq; occupavit
Retroq; secessit, pallorq; ipsum cepit in genis:
Sic retro in agmen secessit Troianorum su-
perborum,

Δείσας Ἀτρεΐδ' ὑπὸν Ἀλέξανδρον θεοει-
δής.

Τὸν δ' ἔκτωρ νείκεασεν ἰδὼν αἰχροῖς
ἐπέεσι. (περοπευτὰ,

Δύσπαρι, εἶδ' ἄρισε, γυσαμανῆς, ἢ
Αἴθ' ὄφελές τ' ἄχρονός τ' ἔμμεναι, ἀγαμός τ'
δοπολέσθαι,

Καὶ κε τὸ βυλοῖμιν, κῆ κεν πολὺ κέρδιον
ἦεν,

Ἡ ἔτω λῶβλιω τ' ἔμμεναι κῆ ἐπόψιον ἄλλον.

Ἡ που κατ' ἀλόωσι κερηκομῶντες Ἀχαιοὶ,
Φάντες ἀριεῖηα πρῶμον ἔμμεναι, οὐδέκα
καλὸν (ἀλκή.

Εἶδος ἔπ' ἀλλ' ἐκ ἔσι βίη φρεσίν, ἐδ' ἔπις

Ἡ τοῖός δ' ἐὼν ἐν πόντο πύροισι νέεσι

Πόντον ὀπιπλώσας, ἐτάερος ἐμμεναι ἀγεί-
ρας (νῆγας

Μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι, γυσαῖκ' ὄσειδ' ἔα-

Εξ ἀπίης γαίης, νυδὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,

Πατρῶϊ σα μέγα πῆμα πόληϊ τε, παντί τε
δύμῳ,

Timens Acreei filium, Alexander divinus.

Hunc autem Hector conspicatus objur-
gavit probrosis verbis:

Infelix pari forma præstantiss. effæminate
deceptor,

Vicinam fuisses non natus, aut nuptiarum-
expers periisses?

Et hoc vellem, & quidem multò utilius esset,
Quam sic & contumeliam esse & spectacu-
lum aliorum

Certè cachinantur comati Græci,

Suspicati optimum propugnatorem esse, qua-
niam venustæ (illum robur.

Species tibi inest, sed non est vis animoneq;
Certè talis existens in velocibus navibus

Mare transmittens, socios idoneos congre-
gans, (abduxisti

Permistus alienigenis, mulierem pulchram
Ex Peloponneso, sponsam virorum bellicoso-

rum? (tiq; toti q; populo,
Patriq; tuo magnum detrimentum, civica-

Δισμένεσιν μὲν χάρμα, κατηφείλω δὲ σοὶ
αὐτά;

Οὐκ ἂν δὴ μείνεις ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
Γνοίης γ' οἴου φωτὸς ἔχεις θαλέρῳ πα-
ράκοιπν. (ἄφροδίτης,

Οὐκ ἂν τοι χραΐσμη κίθαρις, τὰ τε δῶρ
ἢ τε κόμη, τὸ τε εἶλωθ', ὅτ' ἐν κονίησι μι-
γείης. (ἦδη

Ἀλλὰ μάλα Τρῶες λειδήμονες· ἦ τέ κεν
Λάϊνον ἔασο χιτῶνα, κακῶν ἕνεκ' ὅσα ἔορ-
γας. (θεοειδής,

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρ' ὅς
Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκισας ἔδλ'
ἰπὲρ αἶσαν,

Αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὡς ἔστιν ἀτειρής,
Ὅς τ' εἰσιν δ' ἄδ' ἄρως, ὑπ' ἀνέρωθ' ὅς ρά τε
τέχνη. (λύ.

Νήϊον ἐν τάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἔρω-
ως τοι ἐνὶ σήθεσιν ἀτάρβητ' ἄ νόθ' ἔστι.

Μή μοι δῶρ ἔρατὰ πρὸς φερε γρυσῆς Ἀ-
φροδίτης.

Inimicis quidem gaudium, dedecus autem
tibi ipsi?

An non sustinueris bellicosum Menelaum?
Cognoveris certè qualis viri tenes florentem
uxorem.

Non tibi profuerit cithara, & dona Veneris,
Et coma & species, quando in pulvere mistus
eris: (nunc

Sed valdè Troiani sunt reverentes: certè
Lapidem induisses tunicam, malorum gra-
tia quæ fecisti. (divinus.

Hunc rursus alloquutus est Alexander
Hector, quoniam me jure objurgasti, neque
injuria,

Semper tibi cor, sicut securis, est indomitum,
Quæ penetrat lignum à viro tractata, qui
certè arte

Lignum- navis- edificanda- aptum scindit,
auget & viri impetum:

Sic tibi in pectoribus intrepida mens est.

Ne mihi dona amabilia exprobra aurea Ve-
neris: Non

Οὔτοι δ' ἀπόβλητ' ἐςὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
 Οὔσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' ἔκ' ἄν τις
 ἔλοιτο. (μάχισθαι,

Νυῦ δ' αὐτ' εἴμ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδ' ἔ
 Ἀλλους μὲν κάθισσον Τρωῶας κ' πάντας Ἀ-
 χαιεὺς,

Αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσσω κ' ἀρνήφιλον Μενέλαον
 Συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη κ' κτήμασι πᾶσι
 μάχεσθαι.

Οππότ' ἔθ' δ' ἐκε νικήσῃ, κρείσσων τε γί-
 νηται, (καδ' ἀγέσθω,

Κτήμαθ' ἐλὼν ἔϋ πάντα, γυναικά τε, οἴ-
 οί δ' ἄλλοι, φιλόπιστα κ' ὄρκια πιστὰ τα-
 μόντες,

Ναίει τε Τροίην ἐριβάλακα· τοὶ δ' ἐνέσθων
 Ἀργεὺς ἐς ἰππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλι-
 γυναικα.

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκπῶρ δ' αὐτ' ἐχάρη μέγα
 μῦθον ἀκέσας·

Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰών, Τρωῶν ἀνέεργε φά-
 λαθμας,

Non abjicienda sunt deorum valdè illustria
dona (acciperet,

Quaecumq; ipsi dant: volens autem non aliquis
Nunc autem rursus si me vis bellare & pu-
gnare,

Ceteros quidem sedere-facias Troianos &
omnes Achivos,

Et me in medio & bellicosum Menelaum
Committite pro Helena & opibus omnibus
pugnare.

Utter autem viceris superiorq; fuerit,
Opes capiens penitus omnes mulieremq; do-
mum abducas. (ma facientes

Vos autem ceteri amicitiam & fœdera fir-
Habitetis Troiam glebosam: hi autem red-
eant (mulieres habentem,

In Argos equis aptum & Achaiam pulchras
Sic dixit Hector autem tum gavisus est
valdè, verbum audiens:

Et in medium procedens, Troianorum coer-
cuit turmas

Μέσσω δ' ἔρως ἑλών· τοί δ' ἰδρυώθησαν
ἅπαντες.

Τῶ δ' ἔπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀ-
χαιοί,

Ιοῖσιν τε πιτυσκόμοιοι λάεσσι σ' ἔβαλλον
Αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν Ἀναξ ἀνδρῶν Ἀ-
γαμέμνων,

Ἰχεσθ' Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε κῆρυ Α-
χαιῶν· (Ἐκτωρ.

Σπεύται γὰρ π' ἔπθ' ἑρέειν κορυθαίολθ'
Ὡς ἔφαθ' οἳ δ' ἔχοντο μάχης, ἀνεψ' ἔ-
γχεοντο (εἶπε,

Ἐστυμόως· Ἐκτωρ ἧ μετ' ἀμφοτέρωσιν ἔ-
κέκλυτ' ἐμὲ Τρῶες κ' Ὀκνημίδεις Ἀ-
χαιοί (ὄρωρεν.

Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τῷ ἔνεκα νείκεθ'
Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας κ' πάντας Ἀ-
χαιῆς (βοτείρη·

Τόλχεια καλ' ὄπασθ' ἔδασθ' ἐπὶ χθονὶ πουλυ-
αὐτὸν δ' ἐν μέσῳ κ' ἀρηίφιλον Μενέλαον,
Ὅσους ἀμφ' Ἐλένη κ' κτήμασι πᾶσι μάχεσθ'

Ὅπως-

De medio hastam accipiens : illi autem resederunt omnes.

In hunc autem sagittabant comati Achiui,
Sagittisq; collimantes, lapidibusq; jaciebant.

Sed hic altè clamavit Rex virorum Agamemnon, (Achiuorum;

Continete vos Argiui : ne jacite juvenes
Videtur enim aliquod verbum dicturus galeam-movens Hector,

Sic dixit : hi autem abstinuerunt à pugna, tacitiq; facti sunt

Confestim Hector autem inter utrosque locutus est :

Audite me Troiani & fortes Achiui,
Verbum Alexandri, cujus gratiâ contentio mota est :

Ceteros quidem jubet Troianos, & omnes Achiuos

Arma pulchra deponere in tellure alma :
Se autem in medio & bellicosum Menelaum
Solos pro Helena & opibus omnibus pugnare.

Vcer

Ο πώτεροθ δέ κε νικήση, κρείσσων τε γέ-
νεται, (δ' ἀγέσθω·

Κτήμαθ' ἑλών ἔυ πάντα, γυναικά τ' οἴκα-
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα κ' ὄρκια πιστὰ τά-
μωνδρ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλιῶ ἐγέ-
νοντο σιωπῆ.

Τοῖσι δ' κ' μετέειπε βολῶ ἀγαθὸς Μενέλα-
ος,

(γ' ἰκάνει
Κέκλυτε νυῦ κ' ἐμεῖο· μά λιστα γ' ἄλ-
Θυμὸν ἐμὸν, φρονέω δ' ἄσχεινθῆμεναι ἤδη
Ἀργείους κ' Τρῶας, ἐπεὶ κ' καὶ πολλὰ πέ-
ποθε

(ἀρχῆς
Εἴνεκ' ἐμῆς ἔειδ' ἔθ', κ' Ἀλεξάνδρου ἐνεκ'
Ἡμέων δ' ὀπποτέρω θάνατ' ἔθ' κ' μοῖρα τέ-
τυχται,

Τεθναίη· ἄλλοι δ' ἄσχεινθῆτε τάχιστα.

Οἴσσετε δ' ἄρ' ἔπεσον Λύκον, ἑτέρω δ' μέ-
λαιναν,

Γῆ τε κ' Ἡελίω· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴομεν ἄλλον.

Ἀξετέ δ' Πειάμοιο βίω, ὄφρ' ὄρκια τέμνη
Αὐτὸς,

Vter autem vicerit, superiorq̄ fuerit,
Opes accipiens penitus omnes, mulieremq̄,
domum abducatur. (riamus.

Alij autem amicitiam & fœdera firma fe-
Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt
cum silentio. (nus Menelaus:

Inter illos autem etiã locutus est in-bello stre-
Audite nunc & me. maximè enim hæc
molestia tangit (iri jam

Animum meum, cogito autem dirempcũ-
Argivos & Troianos: quoniam mala multa
passi estis, (sa auctoris.

Gratiã mea contentionis, & Alexandri cau-
Nostrũm autem vtri mors & fatum para-
tum est, (tissimè:

Moriatur: vos alij autem dirimamini ci-
Afferte autem agnos alterum album, alte-
ram autem nigram, (alium.

Terraq̄, & Soli: Ioui autem nos asseremus
Adducite autem Priami vim, ut fœdus fe-
riat

Ipsè:

Αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἀ-
πιστοι,

Μή τις ὑπερβασίη διὸς ὄρκια δηλήσεται.

Αἶει δ' ὄπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθου-
ται· (ὅπιασιν

Οἷς δ' ὁ γέρον μετήσιν, ἅμα φερέσσω καὶ
Λύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι
γένηται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε,
Τρῶες τε,

Ελπόμενοι παύσεσθαι οἰζυροῦ πολέμοιο.

Καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ὀπίσθιας, οἷα δ'
ἔβαν αὐτοῖς, (χαίη

Τόχεα δ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ὀπί-
πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ' ἔω ἀμφὶς ἀ-
εθουσα. (πᾶ

Ἐκτάρ δ' ἔθετο πρὸ ἄστυ δύο κήρυκας ἔπεμ-
Καρπαλίμως, ἄρνας τε φέρειν, Πείραμόν τε
καλέεσθαι

Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον φερόμενον Κρείων Ἀγα-
μέμνων

Ipsē : quoniam eius filij fœdīfragi sunt & infidi :

*Ne quis transgressione Iovis fœdera violet
Semper autem juniorum virorum mentes
instabiles sunt. (antè & post*

*Quibus autem rebus senex interfuerit, simul
Prospicit, ut optimè inter utrosque transiga-
tur. (Troianiq;*

*Sic dixit. illi autem gavisī sunt Graciq;
Sperantes se cessaturos ab arumoso bello.*

*Et equos quidem traxerunt in ordines è cur-
ribus autem descenderunt ipsi*

*Armaq; exuerunt, quæ quidem deposuerunt
in terra.*

*Propè se invicem : exiguum autem erat v-
trinque solum.*

*Hector autem ad urbem duos pracones misit
Celeriter qui & agnos portarent, Priamum-
que vocarent :*

*Sed hic Thalebybium præmisit Rex Aga-
memnon*

Naves

Νῆας ὀπίγλαφυρας ἰέναι, ἢ δ' ἄρ' ἐνέ-
 λουσιν (νονι δῖω.

Οἰσέμεναι· ὃ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίθης· Ἀγαμέμ-
 νει δ' αὖθ' ἔλεντο λείκωλένω ἀβυλῶ
 ἦλθεν.

Εἰδομένη γαλόφ' Ἀντιλοεΐδαο δῆμαρπῆ,
 Τῶν Ἀντιλοεΐδης ἔσχε Κρείων Ἐλικάων
 Λαοδίκην Πειάμοιο θυγατρῶν εἰδ' ἄ-
 ρίσιον.

Τῶν δ' εὖρ' ἐν μεγάροισιν ἢ δ' ἐμέγαν ἰσὸν ἔ-
 φαινε,

Δίπλακα μαρμαρέϊον πολέας δ' ἐνέπασ-
 σεν ἀέθλους

Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλ-
 κοχρῆτων,

Οὓς ἔθεν εἶνεκ' ἔπαρχον ὑπὸ Ἀρηθ' παλα-
 μέων, (τεῖς,

Ἀγχοῦ δ' ἰσαμένη περσέφῃ πέδας ὠκεία
 Δεῦρ' ἴθι Νύμφα φίλη, ἵνα θεοκελα ἔργα
 ἴδῃαι (χρῆτων,

Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκο-
 οἱ

Naves ad concavas ut iret, & agnum iussit
 Portare : ille verò haud immorigerus fuit
 Agamemmoni di vino.

Iris autem rursus Helenæ albas-vlnas-ha-
 benti nuncia venit,

Similis glori Antenoridæ vxori,
 Quam Antenorides habebat Rex Helicaon
 Laodicem Priami filiarum formâ optimam:
 Hanc autem invenit in domo:hæc verò ma-
 gnâ telam texebat,

Duplicem, splendidam multos autem inte-
 xebat labores

Troianorumq; bellicosorum & Achivorum
 aream-tunicam habentium

Quos sui causa sustinebant à Martis mani-
 bus. (Iox Iris:

Propè autem stans allocuta est pedibus ve-
 Huc veni Nympha chara, ut admiran-
 da opera videas

Troianorumq; bellicosorum & Achivorum
 aream-tunicam-habentium,

Οἱ φρὶν ἐπ' ἀλλήλοισιν φέρον πολὺ δακρυῦ
ἄρνα

Εν πεδίῳ, ὄλοοιο μιλαόμηναι πολέμοιο.

Οἱ δὴ νῦν ἔαται σιγῇ πόλεμοιο ἧ πέπαι-
ται, πέπηγυ.

Ασπίσι κεκλιμένοι, ὦ δὲ δ' ἔγχια μακρὰ
Αὐτὰρ Ἀλέξανδροιο κὴ ἀρηίφιλοιο Μεγέ-
λαοιο

Μακρῆς ἐγχέησι μαχίσονται ὦ δὲ σείο·

Τῶ δέ κε νικήσεται φίλη κεκλήση ἀκοίης·

Ὡς εἰπούσα θεῶ χλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε
θυμῶ

Ἀνδρός τε φροτίροιο κὴ ἄστροιο δ' ἑτοκίων.

Αὐτίκα δ' ἀργυρῆσι καλυψάμενη ὀδόνη-
σιν, ἰχέουσα·

Ὄρματ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ θυκρῶ

Ὀὐκ οἴη, ἄμα τῇ γε κὴ ἀμφίπολοι δ' ἔπον-
το, (πῆς

Αἶδρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶν-

Αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανον ὕδι Σκαυαὶ πύλαι
ἦσαν.

Qui prius sibi invicem ferebant lachrymo-
sum bellum

In campo perniciosi cupidi belli,

Hi nunc sedent cum silentio (bellum enim
cessat)

Scutis inclinati: juxta autem lanceæ longæ
fixæ sunt,

Sed Alexander & bellicosus Menelaus

Longis lanceis pugnabunt de te,

Et vincenti chara vocaberis uxor.

Sic locuta dea dulce d. desiderium injecit
animo

Viriq; prioris, & urbis, & parentum.

Statim autem candidis cooperta velis,

Iuit ex cubiculo humidam lachrymam de-
fundens:

Non sola: ea enim & famulæ duæ seque-
bantur:

Aethra Pitthei, filia; Clymeneq; pulchra,

Statim autem postea pervenerunt ubi Scæe
portæ erant.

Οἳ δ' ἄμφι Πείραμον κ' Πάνθοον ἠδ' Ἐσ-
μοίτιον, (Ἄρηθ,

Λάμπον τε, Κλύπουν δ' Ἰκετάονά τ', ὅζον
Οὐκ αλέγων τε κ' Ἀντιώωρ, πεπνυμένω
ἄμφω,

Εἶατο δημογέροντες ὅππ' σπαιῆσι πύλῃσι,
Γῆρα δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἔρ-
ρηται

Εσθλοῖ, τε τεττίγασιν ἰοικότες, οἳ τε κραθ-
ύλλω

Δένδρεω ἐφιζούμενοι ὅπα λειρόεσσαν ἰεῖσι
Τοῖσι ἄρα Τρώων ἠγήτορες, ἑὶ τ' ὅππ' πύργῳ
Οἳ δ' ὡς οὐκ εἶδον Ἐλένην ὅππ' πύργῳ ἰού-
σαν, (ρῶον,

Ἦκα πρὸς ἀλλήλοισι, ἔπεα πτερόεντ' ἀγό-
ου νέμεσις Τρώας κ' Δικημήιδας Ἀ-
χαιῆς

Τοῖσδ' ἄμφι γυναικὶ πειλιῷ χρονον ἄλ-
γυα πάχειν.

Αἰνῶς ἀθανάτοισι θεῆς εἰς ὅππ' ἔοικεν.
Ἀλλὰ κ' ὡς τοῖσδ' περ ἑοῦσ' ἐν νηυσὶ νέεσθω

Μηδῆ

Priamus autem & Panthous & Thymates
Lampusque, Clytusq̄, Hiceraonq̄, ramus
Martis,

Vcalegonq̄ & Antenor, prudentes ambo,
Sedebant populi-seniores in Scais portis,
Ob senectutem jam à bello cessantes, sed
concionatores

Boni, cicadis similes, quæ in silva
Arbori insidentes, vocem suam emittunt:
Tales Troianorum proceres sedebant in
turri.

Hi postquam igitur viderunt Helenam in
currim euntem,

Tacitè inter se verba velocia dixerunt:
Non indignatio Troianos & fortos A-
chivos

Talem propter mulierem multo tempore do-
lores pati. (est.)

Valdè immortalibus Deabus vultu similis
Sed & sic, talis quamvis existens, in navibus
abeat.

Μηδ' ἡμῖν τεκέσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λήποι-
το. (λίσσεται φωνῆ)

Ὡς ἄρ' ἔφαν. Πρίαμο δ' Ἐλένῳ ἐνα-
δεῦρος πάροισ' ἔλθεῦσα, φίλον τέκος, ἴζεο
ἐμείο,

Ὀφθαλμοῖσ' ἑσπερόν τε πύσιν, πηχέσ τε, φί-
λους τε, (σιν)

(Οὔ τι μοι αἰτή ἴασι, Θεοῖν δὲ μοι αἰτιοί εἰ-
οί μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολὺν δακρυ-
Ἀχαιῶν)

Ὡς μοι κ' ἔπεν δὲ ἄνδρα πελώριον ἔξονο-
μύτης, (π)

Ὅς τις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἦς τε μέγας
ἦτοι μὲν κεφαλῆ κ' μείζονες ἄλλοι ἴεσι

Καλὸν δ' ἔπεν ἐγὼ ἔπεν ἴδωτο ὀφθαλμοῖσιν,
Οὐδ' ἔπεν γεγαρόν βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.

Τὸν δ' Ἐλένη μύθευσιν ἀμειβετο δῖα
γυναικῶν,

Αἰδοῖός τέ μοι ἴασι φίλε ἔκυρὲ, δεινός τε.
Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἂν εἴην κακὸς ὀπίσσω

τε δ' εὖρο

Neque nobis filiusq; in posterum detrimen-
tum relinquat.

Sic dixerunt Priamus autem Helenam
vocavit voce:

Huc veniens, dilecta filia sede apud me,
Ut videas priorem maritum, affinesq; ami-
cosq;.

(Non mihi causas, dij mihi authores sunt,
Qui mihi immiserunt bellum lachrymosum
Achivorum)

Ut mihi & hunc virum ingentem nomine,
Quisnam isto sic Achivus vir, latiusq; ma-
gnusq;.

Certè quidem capite etiam altiores alij sunt:
Pulchrum autem adeò ego nondum vidi o-
culis, (nilis est.

Nec adeò honorabilem: regi enim viro si-
Huic Helena verbis respondit præstan-
tiss. mulierum:

Reverendusq; mihi es dilecte socer timēdusq;
Utinam mors mihi placuisset mala, quando
huc

Υἱὲ σῶ ἱπόμενω, θάλαμον γωτούς τε λι-
πύσσα,

Παῖδά τε πηλυγέτιω, καὶ ὀμηλικίω ἔρα-
τεινίω. (τεπικα.

Ἀλλὰ τὰ γ' ἐκ ἐγένοντο. τὸ καὶ κλαίουσαι
Τῆτο δ' εἰ τοι ἔρεω ὄμ' ἀνείρεαι ἢ δὲ μετ' ἀλ-
λᾶς. (νων,

Οὗτός γ', Ἀτρείδης εὐρυκρέϊων Ἀγαμέμ-
νηος, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός
τ' αἰχμητής.

Δαήρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιός τ', εἴ ποτ'
ἔλω γε.

Ὡς φάτο. πέν δ' ὁ γέρον ἠγάσασατο, φῶ-
νησέν τε,

Ὡ μῆαχρ' Ἀτρείδη μαιρηγυῖες, ὀλβιόδοι-
μον. (ῶν.

Ἦρα νῦ τοι πολλοὶ δαδ' ἔμματο κῆροι Ἀχαι-
ῆδ' ἐφρυγίω εἰσέλυθον ἀυπελόεσσαν,
ἐνθα ἴδον πλείστους φρύγας, ἀνέρας αἰολο-
πώλους,

Δαῖς Ὀτρῆος ἔμυγδένος ἀνιπθίοιο,

Filium tuum sequebar, thalamum fratresq;
 relinquens,
 Filiamq; uiscam, & coartanearum cœtum a-
 mabilem.

Sed hæc non facta sunt: ob hoc & flens con-
 tabui.

Hoc auce[m] tibi dicam, quod à me interrogas
 siue inquiris,

Iste est Atrides latè-dominans Agamemnon,
 Virumq; , Rexq; bonus, fortisq; pugnator,
 Leuir irem meus fuit impudicæ, si vnquam
 fui.

Sic dixit: hunc vero senex admiraba-
 tur, locutusq; est:

O beate Atride, letis-fatis-nate, fortunate;
 Certè tibi multi subjugati sunt iuvenes Achi-
 vorum.

Iam & in Phrygiam ueni uiciferam,
 Vbi vidi plurimos Phryges viros equos-
 agicandi-peritos,
 Populos Otrei & Mygdonis diuini,

Οἳ ῥα τότε ἱσρατόωντο παρ' ὄχθας Σαΐθα-
είοιο. (λέχθιεν

Καὶ γὰρ ἐγὼν ἔπικερθ' ἐὼν, μετὰ τοῖσιν ἐ-
Ημα π' περ' ὅτε ἦλθον Ἀμείζον ἀνπάειραι.
Ἀλλ' ἐδ' οἳ τῶσι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀ-
χαιοί.

Δόττερον αὐτ', Οδυσῆα ἰδὼν ἱρίεω ὁ
γεραιός. (ἐδ' ἐσί-

Ἐπ' ἄγε μοι κῆ τόνδε, φίλον τέκν', ὅς τις
Μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνον' Ἀτρεί-
δαο,

Εὐρύτερο δ' ἄμοισιν ἰδὲ σέρνοισιν ἰδέσθαι.
Τόλχα μὲν οἳ κείται ὅπῃ χθονὶ πουλυβο-
τείρη,

Αὐτὸς δ' ἐκίλθ' ὡς ὅπῃ πωλεῖται εἴχας
ἀνδρῶν.

Ἀρνεῖω μιν ἐγὼ γε εἴσκω πηγεσιμάλλω.

Ὅς τ' οἴων μέγα πῶϋ δῖερ χεῖται ἀργηνάων.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἐλένη Διὸς οἴογε-
γαῖα,

Οὐτ' ἄν, Λαερτιάδης πολήμητις Ὀ-
δυσσεύς, Ὅς

Qui tunc castra habebant apud ripas Sangarij. (meratus fuit

Etenim ego auxiliariis existens, inter eos nudi-
Die illo, quando venerunt Amazones viragines. (chiui.

Sed non hi tot erant, quod nigris-oculis A-
Secundò rursus Ulysssem videns, interro-
gavit senex, (iste est

Dic agè mihi & hunc, dilecta filia, quisnam
Minor quidem capite Agamemnon Acrida,
Lacior autem humeris & pectoribus ad vi-
dendum. - (pascence :

Arma quidem eius jacent in terra multos-
Ipse autem sicut aries lustrat ordines viro-
rum,

Ariem ipsum ego assimilo villoso,
Qui ovium magnum gregem percurrit al-
barum.

Huic respondit postea Helena Iove nata:
Iste autem rursus est Laertiades prudens
Ulysses,

Ὅς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ
 εἴσης,

Εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα
 πυκνά. (τίρνηυδα,

Τὼ δ' αὖτ' Ἀντιλόωρ πεπνυμένος ἀν-
 Ωγυῖαι, ἧ μάλα τῆτο ἔπειθ' ημερτὲς εἶ-
 πες.

Ἡ δὲ γὰρ εὐρέποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσ-
 σεύς, (λάω

Σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενε-
 Τῆς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, εὐ μεγάρουσι φί-
 λησα. (νά.

Ἀμφοτέρων ἕφυλὼ ἰδαίω καὶ μῆδεα πυκ-
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν ἔμιχ-
 θεν, (αἶμους,

Σπάντων μὲν, Μενέλαο ὑπείρεχεν οὐρέας
 Ἀμφω δ' ἐζομένω, γεσφρώτερο ἦεν Ὀ-
 δυσσεύς.

Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαι-
 νον, (ρούε,

Ἡ τοι μὲν Μενέλαο ἐπιτροχάδην ἀγό-
 Παῦρα

Qui nutricus est in populo Ithacæ, aspera licet
 existens,

Sciens varios dolos & consilia prudentia.

Huic autem rursus Antenor prudens con-
 trà locutus est:

O mulier profectò valdè hoc verbum vorum
 dixisti. (Ulysses

Olim enim & huc aliquando venit diuinus
 Tui causa legatus cum bellicoso Menelao.

Hos ego hospitatus sum, & in tacis adibus
 amicè tractavi

Amborum & naturam didici & consilia
 prudentia. (misti essent,

Sed quando tam Troianis congregatis per-
 stantibus quidem illis, Menelaus super ab ac
 latis humeris:

Ambobus autem sedentibus, venerabilior
 erat Ulysses. (bant,

Sed quando verba & consilia omnibus rexe-
 Certè quidem Menelaus succinctè conciona-
 batur:

Παῦσα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγύως· ἐπεὶ ἔπο-
λύμυθον, (ἦεν·

οὐδ' ἀφαιμάρτοιπής, εἰ καὶ γλήσει ἕσπερον
ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναιξείεν Ὀδυσ-
σεύς, (πήξας,

στίσκειν, ὑπαὶ ἧ ἴδεσκε κτ' ἄχθονος ὄμματά
σκῆπτρον δ' ἔτ' ὀπίσω ἔτε περιωρλιῆς
ἐνώμα,

ἀλλ' ἀσεμφές ἔχασκεν, αἰδρεῖ φωτὶ ἰοικώς·
φαίης κεν ζάκο τὸν τινα ἔμμεναι, ἀφρονά-
θ' αὐτως.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλλω ἐκ σή-
θεσσι,

καὶ ἔπειτα νιφάδες εἰσιν ἰοικότα χειμερῆσιν,
οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσσῆϊ γ' ἐρίσσει βροτὸς
ἄλλος.

οὐ τότε γ' ἄδ' Ὀδυσσῆος ἀγασσάμεθ' εἰ-
δὲ ἰδόντες.

τὸ τρίτον αὐτ', Αἴαντα ἰδὼν ἐρέσειν ὁ
γεραῖος, (μέγας τε,

τίς τε ἄρ' ὁ δὲ ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἢς τε
ἔξοχος

*Paucam quidem sed valdè acutè, quoniam non
erat garrulus,*

*Neq; in verbis peccans quamvis ætate po-
sterior erat,*

*Sed quando prudens surgeret Ulysses,
Scabat, sub autem videbat in terram oculos
defigens :*

*Sceptrum verò neq; retrorsum, neq; in-ante-
riorem partem movebat.*

*Sed immobile tenebat, imperito viro similis.
Dixisses furiosum aliquem esse, demencemq;
temerè :* (tebat,

*Sed quando vocem magnam ex pectore emit-
Et verba imbribus-nivalibus similia hyber-
nis,* (set homo alius.

*Non deinde cum Ulyssè contendere potuis-
Non tunc sic Ulyssis admirati sumus speciem
videntes.* (rogabat senex,

*Tertiò rursus Aiacem conspicatus inter-
Quis autem est iste alius Græcus vir latusq;
magnusque,*

Εξοχθ' Ἀργείων κεφαλῆν ἠδ' Ὀρέας ὤ-
 μους

Τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλθ' ἀμείβετο
 δῖα γυναικῶν·

Οὐτθ' Ἀ' Αἴας ὄβρι πελώριθ' ἔρκος Ἀ-
 χαιῶν· (ὡς

Ἰσομύθος δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτισσι θεὸς
 Ἔσηκ' ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέ-
 θονται.

Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρνήφιλθ' Μενέ-
 λαθ'

Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἴκοιτο.
 Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὀρῶ ἐλίκωπας
 Ἀχαιῆς,

Οὓς κεν εὖ γνοίλω, κ' τούνομα μυθυσταί-
 μιν· (ῶν,

Δοιοῦ δ' ἐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λα-
 κάστραθ' ἰππόδαμον, ἔ πύξ ἀγαθὸν Πο-
 λυδ' ἄκεα,

Ἀδοκασιγήτω, τὸ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 Ἡ ἐχέασθ' ἰσθίλω λακιδ' αἶμονθ' ὄξ' ἐρατῆ-
 νῆς; Η δ' εὖ-

Eminens super cæteros Argivos capite &
latis humeris

Huic Helena longum-peplum-gerens re-
spondit præstantiss. mulierum :

Iste Ajax est ingens propugnaculum Græco-
rum.

Idomeneus autem ex-altera-parte inter Cre-
tenses, Deus tanquam

Stat : circum autem ipsum Cretensium duces
congregantur. (laus

Sæpè ipsum hospitatus est bellicosus Mene-
domo in nostra, quando ex Creta veniret.

Nunc autem alios quidem omnes video per
pulchros Achivos, (dicerem:

Quos benè cognoscerem, & quorum nomen
Duos autem non possum videre principes po-
pulorum, (Strenuum Pollucem,

Castoremq, equitandi-peritum, & pugilatu
Germanos-fratres, quos mihi una genuit
mater. (amabili?

An non secuti sunt cæteros Lacedæmone ex

An

Ἡ δ' εὐρο μὲν ἔποιτο νέεσσι ἐνὶ πόντο πόροισι,
 Νυῦ δ' αὖτ' ἐκ ἑδελουσι μάχην καταδύ-
 μναι ἀνδρῶν,

Αἴχεα θ' ἰδίους καὶ ὀνειδέα πολλὰ ἄ μοι
 ἔστιν·

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φισίζοθ
 αἶα.

Ἐν Λακεδαιμόνι αὖθι, φίλη ἐνὶ πατρίδι
 γαίῃ. (5α)

Κήρυκες δ' ἀνά αἶσιν, Δεῶν φέρον ὄρκια πι-
 Αρνε θύω, καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρίστης,
 Ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δ' ἐκρητῆρα φαεινὸν
 Κύρυξ ἰδ' αἶθ, ἠδ' ἐξέυση κύπελλα.

Ὡτρυνεν ἧ γέροντα παρυσάμηνθ ἐπέισ-
 σιν, (50ι)

Ὀρσεο Λαομεδοντιάδῃ καλέουσαν ἀει-
 Τρώων θ' ἵπποδάμον καὶ Ἀχαιῶν χάλκο-
 χτόνων,

Ἐς πεδίον καταβλεῦσαι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τέμνη-
 ται· (λαθ)

Ἄντ' Ἀλέξανδρον καὶ Ἀρηίφιλθ Μενέ-
 Μα-

An huc quidem secuti sunt in navibus per-
mare-euntibus,

Nunc autem nolunt pugnam inire virorum,
Dedecora timentes & probra multa quae mi-
hi sunt?

Sic dixit, hos autem jam tenebat alma
cellus

In Lacedaemone illic, dilecta in patria terra.
Praecones autem per urbem, Deorum fere-
bant foedera firma.

Agnos duos & vinum laetum, fructum terra,
Vere in caprino, ferebat autem cratera lu-
cidum

Praeco Idaeus, & aureos cyathos:

Hortabatur autem senem astans verbis:

Surge Laomedontiade, vocant optimi
Troianorumq; bellicosorum, & Achivorum
aream-loricam habentium,

In campum descendere, ut foedera firma fe-
riantur:

Sed Alexander & bellicosus Menelaus

Longis

Μακρῆς ἐγχέουσι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί.
 Τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνὴ κ' ἑτήμαθ' ἔποι-
 ται (μόντες,

οἳ δὲ ἄλλοι, φιλότιτα ἔδρακ' ἄρ' ἔπειτα
 Ναιόοιμεν Τροίην ἐριβόλαρα, τοὶ δ' ἐνέωνται
 Ἀργεὺς ἐς ἰππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλι-
 γυναικα.

Ὡς φάτο, ῥίγησεν δ' ὀγέρων, σκέλευσε
 δ' ἑταίρους

Ἴππους ζυγυύμεναι, τοὶ δ' ὄτραλέως δῆπι-
 ζοντο·

Ἄνδ' ἄρ' ἔβη Πείραμο; κ' δ' ἰνὴ τῶν
 ὀπίσσω·

Παρ' δ' οἱ Ἀντιφῶρ πεικαλλία βήσατο
 δίφρον.

Τῷ δὲ δὴ Σκαιῶν πεδίον δ' ἔχον ὠ-
 κέας Ἴππους.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκαντο μὲν Τρῶας κ' Ἀχαιεῖς,
 Ἐξ ἵππων ὑποβάντες ἐπὶ χθόνα πρυλυβό-
 τειραν,

Ἐς μέσον Τρῶων ἔδρακ' Ἀχαιῶν ἐσιχρόντο.

Ωρ-

Longis lanceis pugnabunt pro muliere :
 Et vincentem mulier & opes sequentur,
 Cateri verò amicitiam & fœdera firma fe-
 rientes

Incolemus Troiam fertilem : illi autem re-
 vertentur

Ad Argos equos-pascens & Achaiam pul-
 chras-mulieres habentem.

Sic dixit : cohorruiit autem senex : jussit
 autem socios

Equos jungere : hi autem diligenter parue-
 runt. (bat retrorsum :

Et ascendit Priamus : habenasq; extende-
 Apud autem ipsum Antenor perpulchrum
 ascendit currum :

Hi autem per Scæas portas in campum im-
 pellebant veloces equos :

Sed quando venerunt ad Troianos & Gra-
 cos, (pacentem,

Ex equis descendentes in terram mulcos-
 In medium Troianorum & Grecorum ive-
 runt. Assut.

Ωρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτ' ἀναξ ἀνδρῶν Ἀ-
γαμέμνων,

Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμηπις. ἀτὰρ κήρυ-
κες ἀγαυοὶ

Ὀρκια πῖσά Θεῶν στυάζον κρητῆρι ἕοῖνον
Μίσγρον. ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ὄπι χεῖρας
ἔχουσαν,

Ἀτρείδης δὲ ἱρυσάμην & χεῖρεσσι μά-
χαιραι,

Ἡ οἱ παρ' Ἰφιδῆ & μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄορτο,
Ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τέρμεν τρήχας. ἀτὰρ
ἔπειτα

Κήρυκες Τρώων κ' Ἀχαιῶν νείμαν ἀρίστοις.
Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας
ἀναχῶν,

Ζεῦ Πάτερ, Γ' ἴδιδεν μεδ' ἔων, κύδισε,
μέγιστε,

Ἡέλιός δ' ὅς πάντ' ἐφορᾷς & πάντ' ἐπα-
κούεις,

Καὶ ποταμοὶ, & γαῖα, κ' οἱ ἰπίνεργε καμύον-
τας

Ἀνδρῶ-

Assurrexit autem statim postea rex virorum
 Agamemnon,

Surrexit & Ulysses prudens: sed præcones
 splendidi

Fœdera fida Deorum cogebant, cratere au-
 tem vinum

Miscebant, sed regibus aquam in manus fu-
 derunt,

Atrides autem extrahens manibus cultrum,
 Qui ei apud ensis magnam vaginam semper
 pendeat,

Agnorum ex capitibus abscidit pilas: sed eos
 postea

Præcones Troianorum & Achivorum di-
 stribuerunt principibus

Inter hos autem Atrides alta voce preca-
 batur, manus elevans:

Jupiter Pater qui Idæ præes, gloriosissimus,
 maxime,

Solq; qui omnia aspicias, & omnia audis,

Et fluvij, & terra, & qui subter, mortuos

Hom.

Ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅ, πρ κ' ὄπιόρκον ὀ-
μόσῃ,

Ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια
πιστά. (πέφνη,

Εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος κατα-
αὐτὸς ἔπειθ' Ἐλένῳ ἐχέτω καὶ κτήματα
πάντα,

Ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπέριον
εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέ-
λαος,

Τρῶας ἔπειθ' Ἐλένῳ καὶ κτήματα πάντα
δοδοῦμαι,

Τιμὴν δ' Ἀργείοις Δοδονέμεν λεῦπν' ἴοικεν.
Ἡ τε καὶ ἰασομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέ-
ληται.

Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴ Πείαμος Πειάμοιό τε
παῖδες

κίνοιεν ἐκ ἐθέλωσιν Ἀλέξανδροιο πεσόντος,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μάχεσμαι εἵνεκα
ποιγῆς

αὖθι μένων, εἴως τε τέλος πολέμοιο κίχρῳ.

Η, Ε

Homines punitum, quicumque perjurium ju-
raverit:

Vos testes sitis, conservatèq; fœdera fida.

Si quidem Menelaum Alexander interse-
cerit,

Ipse postea Helenam retineat & opes om-
nes:

Nos autem in navibus redeamus per- ma-
re-transseuntibus:

Si autem Alexandrum interfecerit flavus
Menelaus,

Troiani postea Helenam & opes omnes red-
dant,

Mulctamq; Argivis penitent quæ decet,
Quæq; etiam inter posteros homines memo-
resur.

Si autem mihi mulctam Priamus Priami-
que filij

Pendere nolint Alexandro prostrato,
Tum ego etiã posthac pugnabo causa mulctæ
Hic manens, quousq; finem belli inveniam.

Dixit,

Η, Ἐὐπὸ σομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεῖ
 χαλκῶ,
 Καί τις μὲν κατέθηκεν ὅπι χθονὸς ἀσπαί-
 ροντες,
 Θυμῆ δ' ἀλομένους. ὅπερ γὰρ μὲν ἔειλετο
 χαλκός·
 Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρῶ ἀφυσάμενοι δε-
 πάεσσιν
 ἔκχεον, ἠδ' ἔχοντο Δεοῖς αἰειψύετησιν.
 Ὡς δ' ἔπεισεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
 Ζεῦ κύβησε, μέγιστε, Ἐὐδύναστε Δεοὶ
 ἄλλοι, (εἶαν,
 Ὅπως τεροὶ φέροισι ὑπὲρ ὄρκια πημιλώ-
 Ω δέ σφ' ἐγκέφαλῶ χαμάδις ῥέοι ὡς
 ὕδρ' οἴνοιο, (γέεν.
 Αὐτῶν, Ἐτεκέων ἄλοχι δ' ἄλλοισι μι-
 Ως ἔφαν' ἔδ' ἄρα πᾶσφιν ἐπεκράσανε
 Κροῖων.
 Τοῖσι δ' Ἀαρδανίδης Πείραμοιο μετὰ μῦθον
 ἔειπε, (χαιοί.
 Κέκλυτέ μεν Τρῶες Ἐὐδύναστε Δεοὶ
 Ἄχαιοι.

Dixit, & jugulos agnorum abscidit cru-
deli ense.

Et hos quidem deposuit in terra palpitantes,
Anima carentes. etenim robur abstulit fer-
rum.

Vinum autem ex cratere haurientes, pateris
Effundebant, & supplicabant Diis immor-
talibus.

Sic autem aliquis dicebat, Achivorumque
Troianorumq̄.

Jupiter gloriosissime, maxime, & immor-
tales Dij ceteri,

Viri priores præter fœdera peccaverint,
Sic ipsorum cerebrum in terram fluat, si-
cut hoc vinum, (antur.

Ipsorum & liberorum: uxoresq̄, aliis misce-
Sic dicebant: neq̄, adhuc ipsis perficiebat
Saturnius.

Incer hos autem Dardanides Priamus ver-
bum dixit, (ci,

Audite me Troiani & benè-armati Gra-
C Certè

Ἡ τοι ἐγὼν εἴμι παρὰ τὴν Ἰλίου λυγρότασαν
 Ἀψ, ἐπεὶ ἔπος τλήσμι' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄ-
 ραῖσιν

Μαρνάμνον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλω Μενελάω.
 Ζῆς μὲν που τότ' ἴδεν καὶ ἀθάνατοι Δεοὶ
 ἄλλοι, (ὄσιν.

Ὅπως τὴν θανάτοιο πέλας πεπρωμένον
 Ἡρα καὶ ἐς Δίφρον ἄρνας θύτο ἰσούθεσσι φῶς.
 Ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς καὶ δ' ἰυία τείνειν ὀ-
 πίαςω. (Δίφρον.

Πὰρ δ' εἰ οἱ Ἀντιφῶν περικαλλέα βήσαντο
 Τῶ μὲν ἄρ' ἀψορροὶ παρὰ τὴν Ἰλίου λυγρότασαν.
 Ἐκπαρ ἢ Πελαμοιο παῖς καὶ δ' ἰυία Ὀδυσ-
 σῆος

Χῶρον μὲν παρῶτον διεμέτρεον. αὐτὰρ ἔπειτα
 Κλήρου ἐν κύνει χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόιτες,
 Ὅπως τὴν δὴ παρῶθεν ἀφείη χάλκεον
 ἔλχθαι.

Ἄλλοι δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι ἢ χεῖρας ἀνέχον.
 Ὡς δ' εἰπὸς εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
 Ζεῦ πάτερ Ἰδιδεν μεδέων, κύδιε, μέ-

Certè ego abeo ad Troiam ventis-expositam
 Retrò, quia nullo modo tolerabo oculis videre
 Pugnantem dilectum filium cum bellicoso
 Menelao. (reliqui,

Iupiter nimirum hoc scit, & immortales Dij
 Vtri mortis finis fato-destinatus sit.

Dixit & in currum agnos posuit divinus
 vir, (trorsum:

Et ascendit ipse, & habenas redacebat re-
 Iuxta autem ipsum Antenor perpulchrum as-
 cendit currum,

Hi quidem retrogradi ad Troiã redierunt.

Hector autem Priami filius, & nobilis Vlyf-
 ses (postea

Locum quidem primùm demetiebantur, &
 Sortes in galea aerea jaciebant accipientes,
 Vter prius emitteret aream hastam.

Populi autem supplicabant Diis & manes e-
 levabant. (ianorumq;

Sic autè aliquis dicebat Achivorumq; Tro-
 Iupiter pater, qui Ida præes gloriosissime,
 maxime, C 2 Vter

Ὅπως ἔργα μὲς ἀμφοτέροισιν
ἔθηκε, (εἶσω,

Τὸν δὲς λατοφθίμῳρον Διῶκε δέμον Αἴδης
Ἡμῖν δὲ αὖ φιλότητα κ' ὄρκια πιστά γυέσθι.
Ὡς ἄρ' ἔφαν· πάλιν ἧ μέγας κορυθαίθ-
λοῦ Ἔκτωρ,

Ἀψ' ὀρόων· Πάειθ' ἧ δοῶς σὺ κληῖθ' ὄ-
ρισθ'.

Οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κ' εἴχας, ἦχ' ἐκείσθω
Ἴπποι ἀεραῖ ποδες κ' ποικίλ' ἄλγε' ἔκειτο.
Αὐτὰρ ὄγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐθύσατο τέλεια
καλῶ

Δῖθ' Ἀλέξανδρθ', Ἐλένης πόσις ἠὲ κόμοιο.
Κνημῖδας μὲν ἄρ' ὦτα φεῖ μνήμησιν ἔθηκε
Καλὰς ἀργυρέοισιν ὀπισφυεῖοις ἀεὺρήσθω
Ἄσπερον αὖ, θώρηκα φεῖ σήθεσσι τ' ἐδ' ἔκειτο
Ὅϊο πασιγνήτοιο λυκάοιθ', ἦρμωσε δὲ αὐ-
τῶ. (ἀργυρόπλον,

Ἀμφὶ δὲ ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφθ' ἔξω
Χάλκειον αὐτὰρ ἔπφτα σάκθ' ἄμα γὰρ τε σ-
βαρόν τε.

Uter horum operū inter utrosq; author fuit,
 Hunc da interemptum penetrare domum
 Orci intro: (rata fieri,

Nobis autem rursus amicitiam & fœdera
 Sic dixerunt: jacebat vero magnus ga-
 leam ornatam habens Hector,
 Retrò respiciens: Paridis autem citò fors
 exiit. (unicuiq;

Hi quidem postea sedebant per ordines, ubi
 Equi facile pedes levantes & variegata
 arma jacebant

Sed hic circa humeros induit arma pulchra
 Divinus Alexander, Helenæ maritus pul-
 chricomæ:

Ocreas quidem primū circa tibias posuit
 Pulchras argenteis fibulis adaptatas.

Secundò rursus thoracē circa pectora induit
 Sui fratris Lycaonis: quadravit autem ipse
 Circa autem humeros suspendit ensē argen-
 teis-clavis-distinctum

Aereum sed postea scutum magnūq; gravē
 que: C 3

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέειν δ' ὀυκτόν τ'
 θυκεν, (γδεν'

Ἰπποκλειν, Δεινὸν ἧ λόφῳ καθύπερθεν ἔ-
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχῳ, ὅ οἱ παλάμηφιν
 ἀρήρει

Ως δ' αὐτὰς Μενέλαῳ ἀρήϊος ἔντ' ἔδ' υ-
 νεν. (σαν,

Οἱ δ' ἐπεὶ οὐκ ἑκάτερθεν ὁμίλει θωρήχθη-
 Ες μέσσον Τρώων κ' Ἀχαιῶν ἐσισχύοντο
 Δεινὸν δ' ἐρκόμενοι· Σάμβῳ δ' ἔχεν εἰσο-
 εθόντας

Τρώας δ' ἰπποδάμους κ' Διηνήμειδας Ἀ-
 χαιῆς.

Καί ῥ' ἐγγὺς σήτιν Δαμῆξίπτεδ' ἐνὶ χώρῳ,
 Σείοντ' ἐφχειας, ἀλλήλοισιν κοπίοντε.

Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρῳ φερίει δουλιχό-
 σκιον ἔγχῳ.

Καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαι κατ' ἀσπίδα πάντοσε
 ἴσιν, (αἶχμη)

Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δ' εἰ οἱ
 Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ ὃ ἧ δούπερῳ ὠρνυτο
 χαλκῷ Ατρεΐ-

Capiti autem forti galeam affabrefactam
 imposuit, (crista desuper nutabat.
 Cristatam-ex-setis-equinis:horribile autem
 Accepit autem fortem lanceam, quae ipsima-
 nibus quadrabat.

Sic autem eodem modo Menelaus ma'vortius
 arma induit. (cirus armati sunt,

Et postquam igitur ex-veraq; parte exera
 In medium Troianorum & Graecorum pro-
 cesserunt (aspicientes

Forvè incuentes: stupor autem occupabat
 Troianosq; equitandi-peritos, & bene-ocre-
 atos Achivos;

Et propè steterunt inter se dimenso in loco,
 Quatientes lanceas sibi invicem irati.

Prius autem Alexander emisit longam ha-
 stam, (le.

Et affecutus est Acrida scutum vndiq; aqua-
 Neq; perrupit ferrum: reflexa est enim eius
 cuspis (ferro

Scuto in forti. Illo autem secundus movit se

Ατρείδης Μενέλαος, ἰπιδζάρμου Δι
πατει,

Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθε ὅμι πέρθε
κάκ' ἔοργε,

Δῖον Ἀλέξανδρον, κὴ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ θά-
μαστον,

Οφθαλμοῖς ἐρρίψισι κὴ ὄψιζόντων ἀνθρώπων,
Ξεινοδόκον κακὰ ρέξαι ὅ κεν φιλότιζε πα-
ράνη·

(ἔρχομαι)

Ἡρα, ἔσπεπαλὼν φροῖει δολιχόσιμον
Καὶ βάλε Πριαμίδην κατ' αἰσίδα πάντοσα
ἴστω.

(ἔρχομαι)

Διὰ μὲν αἰσίδος ἦλθε φαινής ὄμβροσθε
Καὶ δὴ θόρηκε πολυδαίδαλις ἠήρεισο·
Ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην δέμισε χιτῶνα
ἔρχομαι· ὁ δὲ ἐκλίνθη, ἔσάλευατο κῆρα μέ-
λαιναρ.

Ατρείδης δὲ ἔρυσάμου ξίφος ἀργυρο-
λον,

Πλήξεν ἀναχόρου κόρυθος φάλον· ἀμ-
φὶ δὲ ἄρ' αὐτῶν

Τειχά

Atrides Menelaus supplicans Ioni patri:
 Iupiter Rex, da vlcisci qui me prior in-
 juria affecit,
 Nobilem Alexandrum, & meis sub mani-
 bus doma,
 Ut aliquis timeat & posterorum hominum,
 Hospitem injuria afficere, qui amicitias
 præbuerit.

Dixit & vibrans emisit longam lanceã,
 Et assecutus est Priamida scutum vndiq; æ-
 quale.

Per quidem scutum penetravit lucidum ro-
 busta lancea,

Et trans thoracem affabrefactum infixæ est.
 E regione autem iuxta id discidit tunicam
 Lancea hic autem inclinatus est, & evitavit
 mortem nigram:

Atrides autem educens ensem argenteis-cla-
 vis-distinctum,
 Percussit elevans galeæ conum: circum au-
 tem ipsum

Τειχά τε κὶ πύργα χαλκῷ δ' ἔστρωφεν ἔκπεσσι
χειρός.

Ατρείδης δ' ἄμωξεν ἰδὼν εἰς ἕρανὸν δὲ
ρυῶ, (ἄλλοι.)

Ζεῦ πάτερ, εἴ τις σείο Δεῶν ὀλοώτερο
ἦτ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότη-
το

Νυῦ δέ μοι ἐν χεῖρας' ἐάγη ξίφος ἐν δέ
μοι ἔγχος

Ἠΐχθη παλάμηφιν ἐτάσιον, ἐδὲ ἔβαλόν μιν.
Ἡ, κὶ ἐπαίξας κόρυθον λάβεν ἵπποδα-
σειας,

Ἐλκε δὲ ὄπισθ' ἄσπερας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαι-
έας. (δερλιῶ)

Ἀγχε δ' ἐμιν πολύκεσσι ἱμάς ἀπαλλῶ ὑπὸ
ὧς οἱ ὑπ' ἀντιπρεῶν ὄχευς τέτατο τρυ-
φαλείης.

Καὶ νύ κεν εἴρυσεν τε, κὶ ἄσπετον ἦρατο
κῦθος. (τη)

Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδί-
η οἱ ῥήξεν ἱμαντα βοῶς Ἴφι κταμένοιο.

Κεινή

In tria & quatuor frustra disruptus excidit
 manus. (latum:

Acrides autem ingemuit, suspiciens in caelum
 Iupiter pater, nullus te Deorum pernicio-
 sior alius:

Certè speraveram me vlcurum Alexandrum
 de injuria,

Nunc autem mihi in manibus fractus est en-
 sis, mihi autem lancea

Emissa est manu in aëthum, neq; affecutus sum
 ipsum. (eum equiset a,

Dixit: & irruens de galea apprehendit
 Traxit autem convertens eum ad bene-o-
 creatos Græcos,

Præfocabat autem ipsum accipitram lorum
 teneram sub galam.

Quod ipsius sub mento retinaculum disten-
 sum erat a galea. (riam,

Et quidem traxisset, & magnam tulisset glo-
 riâ, nisi citò intellexisset Iovis filia Venus,

Quæ ipsi rupit lorum bovis fortiter occisi.

Κεινή ἢ τρυφάλεια ἀμ' ἴσαστο χεῖρὶ πα-
 χέῃ. (χαιῶς)

Τὼ μὲν ἔπειθ' ἦρωσ μετ' εὐκνήμιδας Ἀφροδίτη
 ῥίψ' ὀπιδινήσας, κόμησαν δ' εἰίπρες ἐσταί-
 ροι. (εναίωνων)

Αὐτὰρ ὁ ἀψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μεν-
 Ελχεῖ χαλκείῳ. τὸν δ' ἐξήραξ Ἀφροδίτη
 ῥεῖα μαλ', ὡς τε Δεός σκάλυψε δ' ἄρ' ἦε-
 ρι πολλῇ,

Καθ' ἣν εἰς ἐν θαλάμῳ δῶδ' εἰ κηῶεντι.
 Αὐτὴ δ' αὖθ' Ἐλένῳ καλέεσ' ἔειπεν. τὼ δ'
 σκίχανε

Πύργῳ ἐφ' ὑψηλῶ. φεῖ ἢ Τρωαί' ἄλις ἦ-
 σαν

Χεῖρ' ἢ νεκτάρει ἰανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσαν
 Γρηὶ δὲ μιν εἰκῆα παλαιγυγί περσέειπον
 Εἰσοκόμῳ, ἧ οἱ Λακεδαίμονι ναῖε τρώσῃ
 Ηοκεῖν εἴεα κατὰ μάλισσα δὲ μιν φιλέ-
 εσκε.

Τῆ μιν ἰεῖσα μὲν περσέφῶνε δὲ Ἀφρο-
 δίτη.

Inanis autem galea simul sequebatur manum
crassam. tos Achivos

Hanc quidem postea heros inter bene-ocrea-
Proiecit concorquens: susceperunt autem eam
amabiles socij.

Sed hic rursus irruit interficere cupiens
Lancea ferrea illum autem abripuit Venus
Facile valde, nempe Dea: cooperuit autem
caligine multa: (dorato.

Collocavit autem in cubiculo suavi-olenti, o-
Ipsa rursus Helenam vocatura i vit. hanc
autem offendit

Turri in alta: circa autem Troiana abunde
erant. (apprehendens

Manu autem de divina veste eam concussit
Anni autem similis vetula ipsam allocuta est,
Lanam-trahenti: quae ipsi Lacedaemone ha-
bitanti

Exercebat lanas pulchras: maxime autem
ipsam diligebat:

Huc similis ipsam allocuta est diva Venus.
Huc

Δεῦρ' ἴτ' Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε
 γέεσθ.

Κεῖν θ' οὖν ἐν Σαλαμίῳ κ' ἐν Ἰωνίῳσι λέχεσσι,
 κάλλει τε σίλβων ἔειμασιν. ἔδ' ἐκε φαίης
 Ἄνδρ' ἰμαχασάμηνον τόν γ' ἔλθεῖν, ἀλλὰ
 χρεόνδε

Ἐρχεθ', ἢ χρεοῖόν ἐόν λήγοντα καθίζων.

Ὡς φάτο. τῆ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι
 ὄεινε. (δειλῶ,

Καί ῥ' οἷς οὐκ ἐνόησε θεῆς περὶ μαλλία
 Σπήθια θ' ἰμερόντα, κ' ὄμματά μαρμαί-
 θοντα, (ὀνόμαζε,

Θάμβησάν τ' ἄρ' ἐπέτα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ'
 Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεται ὑπερ-
 πύειν;

Ἡ πῆ με περὶ τέρω πολίων εὐ ναιομνάων
 Ἀξεις, ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἰερατεινῆς,
 Εἴ τις τοι κ' κείθι φίλος μερόπων ἀνδρῶ-
 πων.

Οὐδέκα δὴ νῦν Διον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 Νικήσας ἐθέλει συβερλῶ ἐμὲ οἴκαδ' ἄγειθ.
 Τουῦ-

Huc veni: Alexander te vocat domum
redire:

Ille hic est in cubiculo, & torno-factis lectis,
Pulchritudinemq; splendens, & vestibus, neq;
dixeris (nive, sed ad choream

Ex eo loco ubi cum viro pugnaverit huc ve-
Ire vel à chorea modo cessantem sedere.

Sic dixit: huic autem animum in pectori-
bus commovit, (collum,

Et postquam igitur cognovit Dea pulchrum
Pectoraq; desiderabilia, & oculos fulgentes:
Stupuitq; postea, verbūq; dixit & elocuta est:

Misera, cur me his cupis decipere?

Auc quò me ulterius civitacum bene habi-
tatarum

Duces, vel Phrygia, vel Meonia amabilis?
Si quis tibi & illic amicus diversilinguium
hominum.

Quoniam verò nunc divinus Alexandro
Menelaus

Vidit, vult odiosam me domum abducere,

Τμῶεκα δὴ νιῶ Διῦ εὖρο δολοφρογένοσα πα-
 ρέσης;

Ἦσθ παρ' αὐτὸν ἴεσσι· Θεῶν δ' ἄποειπε κε-
 λάθους· (πον,

Μηδ' ἐπι σῶσι πόδεσσιν ὑποσρέψειας ὄλυμ-
 Α'λλ' αἰεὶ παρὲς κείνον οἴζυε, κ' ἐφύλασσε,
 Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσωτα, ἢ ὄγε θού-
 λίω. (ἔπ)

Κεῖσε δ' ἰζὼν ἐκ εἴμι (νεμέεσι τον δέ κεν
 Κείνου ποροσιμέεσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀ-
 πίασω (θυμοδ.

Ἠᾶσαι μωμήσονται, ἴχω δ' ἀκὲ ἀκείτω
 Τὴν ἰχλωσαμένη περσεφώνε δι Α'-
 φροδίτη, (θεῖω,

Μή μ' ἐρεθε χετλίη, μὴ χωσαμένη σε με-
 Τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω ὡς νιῶ ἐκπαυλ' ἐ-
 φίλησα· (λυγεθ'

Μίασω δ' ἀμφοτέρων μηπασομαῖ ἴχθια
 Τρώων κ' Θαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἴτον
 ὀλῃαι. (γεγαῖα.

Ὡς ἔφατ' ἰδ' εἰσεν δ' Ἐλένη Διὸς σὺ-

Propterea verò nunc huc dolum - cogitans
advenisti?

Sede apud ipsum vadens, Deorum autem
abnega vias, (lum:

Neq; unquam tuis pedibus revertaris in cæ-
Sed semper circa eum arummas - perfer &
ipsum serva,

Donec te vel uxorem faciat, vel hic servam.
Illuc autem ego non ibo (vituperabile enim
esset) (postea

Illius ornatura lectum: Troiana autem me
Omnes vituperabunt: habeo autem dolores
immonfos animo. (Venus:

Hanc autem irata allocuta est divina
Ne me irrites misera, ne irata te deseram:
Sic verò te odio habeam, sicut nunc mirificè
dilèxi: (tiosa

In medio autem utrorum struam odia perni-
Troianorum & Danaorum: tu autem ma-
lo fato pereas. (ca.

Sic dixit: cinnit autem Helena Iove na-
Ivic

Βῆ δὲ καταχομένη ἰανὰ ἀργῆν φαεινὰ
 Σιγῆ· πάσαι δὲ Τρωάες λήθον· ἦρχε δὲ Δαί-
 μων, (κοντο,

Αἰ δ' ὄτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλὲ Ἰ-
 Αμφίπολοι μὲ ἔπειτα θεῶς ὅπῃ ἔργα τεύ-
 ποντο, (κῶν.

Ἡ δ' εἰς ὑψέροφον θάλαμον κίε δῖα γυναι-
 τῆ δ' ἄρα δίφρον ἐλάσα φιλομειδῆς
 Ἀφροδίτη.

Ἀντί Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέριστα.
 Ἐνθα κάθιζ' Ἐλένη κέρι Διὸς Αἰγιόχοιο,
 Οἶσε πάλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἑὶ πάντα πε-
 μύθω,

Ἡλύθεις εἰς πολέμου, ὡς ὄφελος αὐτόφ'
 ὀλέαθι, (πόσις ἦεν.

Ἀνδρὶ θαμείς κρατέρω, δὲ ἐμὸς φέρτερο
 Ἡμὲν δὴ φρὶν γ' ὄυχε ἀρηίφίλου Μενελάου,
 Σῆ τε βίη, καὶ χερσὶ, καὶ ἔσχει, φέρτερος εἶναι
 Ἀλλ' ἴδι γὰρ προκάλεσσαι ἀρηίφίλον Μενέ-
 Εξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον, ἀλλά (λαοῦ
 σ' ἔρωγε.

Ivit autem cooperta velo candido, splendido,
 Tacite: omnes autē Troadas latuit: praibat
 autem Dea. (venerunt,

Hæ verò quando Alexandri domū pulchram
 Ancillæ quidē postea velociter ad opera con-
 vertebantur:

Hæc autē in altum thalamum ascendit pra-
 stantissima mulierū.

Huic autem fellā capiens amans-risum Ven⁹
 Ex-adverso Alexandri Dea deposuit ferens.
 Ibi resedit Helena filia Iovis Aegiochi.
 Oculos recro inclinans, maricum autem ob-
 jurgavit verbo:

Vemisti ex bello, utinam illic periisses,
 A viro interfectus forti, qui meus prior ma-
 ricus erat. (Menelao,

Certè quidem antea gloriaberis bellicoso
 Tua vi, & manibus, & lancea te prestantio-
 rem esse: (laum

Sed vade nunc, provoca bellicosum Mene-
 Rursus pugnare ex-adverso: sed te ego
 Cessa-

Παύσασθαι κέλομαι, μὴ δὲ Ξανθῶ Μενε-
λάω

Ἀντίειον πέλεμον πολεμίζειν, ἢ δὲ μάχεσθαι
Ἀφραδέως, μήπως τυχ' ὑπ' αὐτῆ δουρὶ
δαμείης. (ωροσέειπε,

Τὼ δ' ἐπείρις μύθοισιν ἀμειβόμενοι
Μὴ με γυνάαι χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θημὸν ἐ-
πιπέ. (Θηώη·

Νυῦ μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀ-
Κεῖνον δ' αὖτις ἐγὼ πάρα γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ
ἡμῖν

Ἄλλ' ἄγε δὴ φιλότιπ' τετραπείομεν Διηθέν-
τι. (κάλυψεν,

Οὐ γὰρ πρότε μ' ἄδ' εἶρω φρένας ἀμφε-
οὔδ' ὅτε σε φρότερον Λακεδαιμόνιος ἐξ
ἐρατεινῆς

Ἐπλεον ἄρπάζας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
Νήσω δ' ἐν κραναῇ ἐμίγλυ φιλότιπ' καὶ
Διῇ. (αἶρεϊ.

Ὡς σέο νυῦ ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἴμερος
Ἡρά, καὶ ἄρχε λέχος δεκτιῶν, ἅμα δ' εἶπε
ἄκοιτις. Ἰῶ

Cessare jubeo: neq; flavum Menelaum
 Contra bellum bellare & pugnare
 Scultè, ne quo modo fortè ab ipso lancea ster-
 naris.

Hunc autem Paris verbis mutuo-respon-
 dens allocutus est: (ledas.

Ne mihi mulier acerbis opprobriis animum
 Nunc etenim Menelaus vicit cum Miner-
 va: (etiam nobis.

Illum rursus ego vincam: nam Dij adsunt
 Sed age amore oblectemur cubantes.

Non enim vnquam me sic amor mense com-
 plexus est:

Nec tu quidem quando te prius Lacedæmo-
 ne ex amabili

Navigabam raptâ in pontigradis navibus,
 Insulaq; in Cranae mistus sum amoreq; & le-
 to: (capit.

Sicut te nunc amo, & me dulce desiderium
 Dixit & praibat in lectum ascendens: si-
 mul autem sequebatur vxor,

Τῷ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατ' ὕνασθαι λεχέισ-
σιν. (κῶς)

Ατρείδης δ' ἀν' ὄμιλον φοίτα θηεῖ ἰο-
Εἵπου ἔσαθρήσφεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.

Ἀλλ' ἔπες δμῶατο Τρώων κλειτῶν τ' ὄπι-
κούρων (λάω)

Δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηιφίλω Μενε-
Οὐ μὲν γδ φιλόπητι γ' ἐκείθωνον, εἴπες ἴ-
δοιτο. (τη)

Ἴσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπηχθέτο κηεῖ μελαί-
Τοῖσι ἧ κη μετέειπεν Ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγα-
μέμνων,

Κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδαροι ἢ δ'
ὄπικουροι

Νίκη μὲν δὴ φαίνετ' ἀρηιφίλου Μενελάου,
Τ μῆς δ' Ἀργείω Ελένιω κη κτήμαθ' ἀμῖ-
αυτῇ

Ἐκδοτε, κη πιλω δ' ἀπὸ τινέ μεν ὑπὸν ἴοικεν,
Ἦτε κη ἔσα μῆσσι μετ' ἀνδραποισι πελα-
ται. (Ἀχαιοί.)

Ὡς ἔφατ' Ἀτρείδης, ὄπι δ' ἦνεον ἄλλαι

Τ Ε Λ Ο Σ

Hi quidem in perforatis cubarunt lectis.
 Attrides autem per turbam vagabatur
 ferae similis,
 Sicubi videret Alexandrum divinum:
 Sed nullus poterat Troianorum inclitorum-
 que auxiliarium,
 Ostendere Alexandrum tunc bellicoso Me-
 nelao. (sent, si quis vidisset.
 Neque enim per amicitiam saltem abscondis-
 Aequè enim ipsis omnibus odio erat atque mors
 nigra. (gamemnon:
 Inter eos autem locutus est Rex virorum A-
 Audite me Troiani & Dardani, & au-
 xiliares,
 Victoria quidem apparet bellicosi Menelai:
 Vos autem Argivam Helenam, & opes cum
 ipsa
 Reddite, & multam pendite quae decet,
 Quae etiam inter futuros homines memore-
 tur. (teri Achivi.
 Sic dixit Attrides: approbant autem cœ-

F I N I S.